

[Kirkeministeren.]

spørgsmålet om, hvorvidt man fra folkekirkens side var ængstelig for, at medlems-tallet i folkekirken skulle falde. Jeg må gøre hr. Kjær Rasmussen opmærksom på, at man ikke automatisk bliver medlem af folkekirken ved registrering, men først ved dåben, og den er ganske frivillig.

Orla Møller: Jeg er enig i, at adskillige af de spørgsmål, der er blevet rejst ved denne førstebehandling, er velegnede til et udvalgsarbejde, men der er et par stykker, jeg gerne vil komme med et par kommentarer til.

Det bliver f. eks. af den radikale ordfører sagt, at en overflytning af registreringen til folkeregistrene vil spare statskassen for store udgifter. Det tror jeg bliver overmåde vanskeligt at dokumentere. Jeg kan i den forbindelse nævne, at det arbejde, som kordegnene sidder og udfører rundt omkring i samtlige vor købstæder og store byer, betales af den kirkelige ligning. Det arbejde ville i hvert fald blive overflyttet som ekstrarbejde, der så skulle betales igen igennem folkeregistret.

Derfor vil jeg også gerne sige til hr. Morten Lange, at hvis jeg troede, der var praktiske og økonomiske fordele ved at gå over til en civil registrering, ville jeg ikke tøve så meget som ét eneste sekund. Men det er disse betænkeligheder netop på de to områder, der gør, at jeg oprindelig har foreslået og nu stillet mig bag ved det, vi drøfter i dag, nemlig at vi fortsætter med den gamle form for registrering over folkekirkens ministerialbøger.

Til hr. Kjær Rasmussen vil jeg gerne sige, at jeg ikke tror, der kan findes 10 personer inden for det kirkelige område, der virkelig for alvor insisterer på at beholde denne form for registrering, og jeg tror, det er helt forkert at ville antyde, at der er nogle, der tror, at man skulle miste medlemmer, fordi der blev en anden form. Det er af hensyn til skatteyderne, nogle af os fastholder den nugældende ordning. Men der er naturligvis mange grunde for at foretage forenklinger på rationaliseringens område, og jeg ved, at der i ministeriet ligger betænkninger, der giver gode råd i så henseende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

(Lovforslaget (nr. 36) findes i tillæg A. sp. 455, fremsættelsen i tidenden sp. 249).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Orla Møller: Om dette lovforslag gælder mine indledende bemærkninger til det forrige lovforslag også.

Jeg vil gerne føje til, at kirkeministeren fortjener tak, fordi dette lovforslag er fremsat. Jeg har set i adskillige aviser, at ministeren har udtalt sig om faren ved at træde i de kirkelige spinatbede. Jeg går ud fra, at den højtærede kirkeminister er klar over, at han med dette forslag er på vej for fuld fart ud i bedene, og jeg vil gerne til indledning forsikre ham om, at han ikke skal vandre alene på den vej.

Jeg vil dertil knytte et ønske om, at forslaget ikke blot her i tinget, men også rundt omkring i menighedsrådene må møde forståelse. Jeg håber meget, at man vil kunne se, at det er en hjælp til at ordne presserende forhold, hvad ordentlig betjening af menighederne angår. Jeg har i øvrigt ikke grund til at vente andet. Mine erfaringer i samarbejdet med menighedsråd har overbevist mig om, at der kan nås endog meget langt ved forhandlinger mellem rådene og de kirkelige myndigheder, når det drejer sig om at sammenlægge mindre sogne til større arbejdsenheder, og det er jo dette, der er hensigten med forslaget. Det er ikke vendt mod nogen, men det er et forsøg på at få en bedre udnyttelse af den forhåndenværende præstelige arbejdskraft.